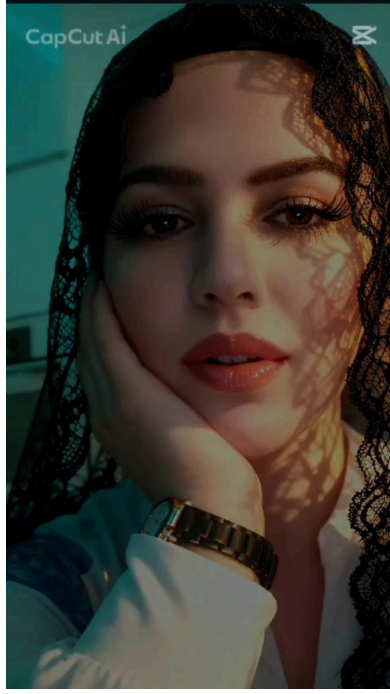

Ben Ölünce Ağlamayın

– Filiz · 13 Nisan 2026

Ben ölünce ağlamayın

Ben ölünce, gölgemi bırakın sokakların soğuk taşlarına
Bir veda cümlesi kurmayın, kelimeler ağır gelmesin
Sadece yaşarken sustuğum o uçurumu hatırlayın
Karanlık bir oda değil, ferah bir nefes olsun ölüm
Sıradan bir ikindi üstü gibi sessizce sıyrılıp gideyim
Arkamdan yas tutan bir hırka kalsın, bir de bitmemiş çayım

Siz beni en çok kalabalıkta yalnız bıraktığınızda öldürdünüz
Mezarım için değil, ruhumun nasırları için ağlayın
Bir insanı yok saymak, kurşundan daha derin yaralar açar
Geç kalmış bir özür, toprağın altında duyulmaz
O yüzden, çiçeklerle örtmeyin üzerimi
Çünkü ben zaten yokluğunuzda defnedildim çoktan
Keşkelerin o sahte ağırlığıyla gelmeyin başucuma
Benim en büyük vasiyetim;
Yaşarken sevemediğiniz birine, öldüğünde ağlayın.

Yine de gelirsiniz bir gün, vakit çok geç olmuşken
Ayak seslerinizi duymayacağım, oysa ne çok beklemiştim
Kapının ardında, o hiç açılmayan soğuk boşlukta
Şimdi toprakla konuşuyorum, sessizliğin en koyu tonunda
Sizin "özledim" dediğiniz yerde, ben sadece üşüyorum
Çünkü insan, sevilmediği bir kalbin soğukunda donar
Mezar taşım değil, vicdanınız olsun üzerimdeki tek yük
Siz beni toprağa değil, aslında kendi ihmalinize gömdünüz

Şimdi ne kadar haykırsanız boş, ne kadar ağlasanız nafile
Ben, bana hiç dönmeyen o yolların sonunda
Nihayet huzuru, sizin yokluğunuzda buldum
Artık ne bir hatıra borçluyum dünyaya, ne de bir acı
Unutulmanın soğukluğunda, kendimi yeniden buldum.

Derya 🌹 FİLİZ KÜYÜK 📝 12.04.2026